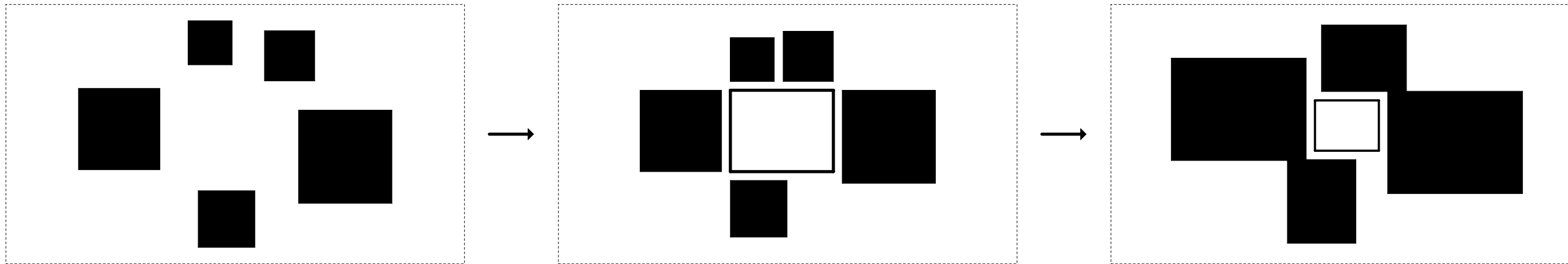
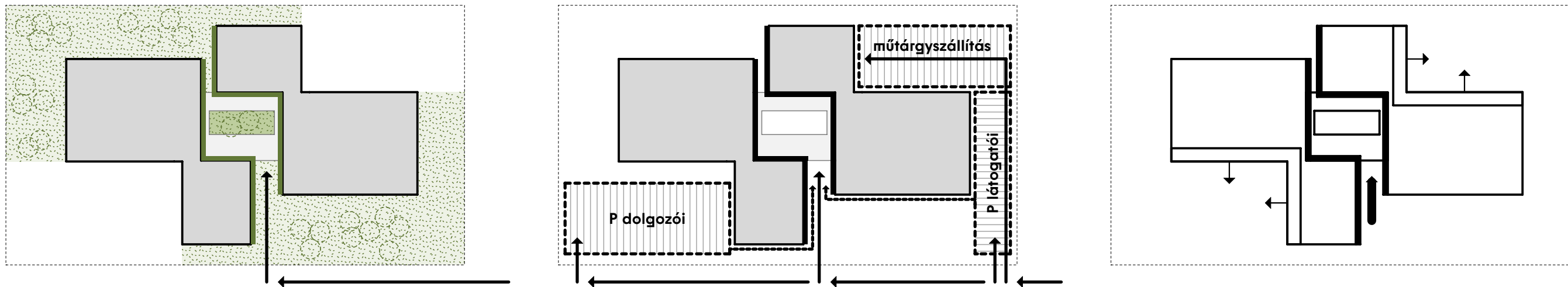

↑ Látványterv a vendégparkoló felől érkezve, a tervezési terület délnyugati sarokpontjából. Szemben a növénytár, jobbra az állattár tömbje, belátással a látványtárba.

↑ A funkcionális- és tömegalakítás evolúciója. Az 5 funkcionális egység udvar köré rendezésének elve.

↑ A tömegalakítás és a telekhasználat összehangoltsága.

A tervezett Gyűjteményi Központ a debreceni Nagyerdőbe kerülő Kállitőépület mellett a természettudományos kutatások új bázisa lesz. Egyetlen tudásközpontban összpontosul majd a gyűjteményi, kutatási, oktatási és digitalizációs központ. Az új tudásközpont otthont ad a gyűjteménynek és a hozzá kapcsolódó kutatásoknak, ugyanakkor a látványtárak és különböző előadók a külső látogatók felé is kinyitják az intézményt. Így a tervezett épület alapvetően kettős funkciót tölt be: a gyűjteménynek otthont adó kutatóbázis és a külső látogatók felé is nyitott oktatási tudásközpont is lesz egyben. Ennek megfelelő építészeti elgondolásunk alapja: az épület egyszerre kíván szigorúan szerkesztett, racionális munkahely, valamint a raktártechnológiát professzionális módon kiszolgáló terek sorozata lenni egyfelől, és egyszerre célja, hogy látványos, izgalmas és élményszerűen bejárható tereket hozzon létre a látogatók számára. Meggyőződésünk, hogy e kettősség teheti különlegessé, akár regionális jelentőségűvé ezt az intézményt, ezért pályázat legnagyobb kihívása ennek a kettős használatnak való megfelelés és a két használat megfelelő arányának kialakítása.

Konceptciánk alapvetéseit az alábbi főbb pontokban foglaltuk össze:

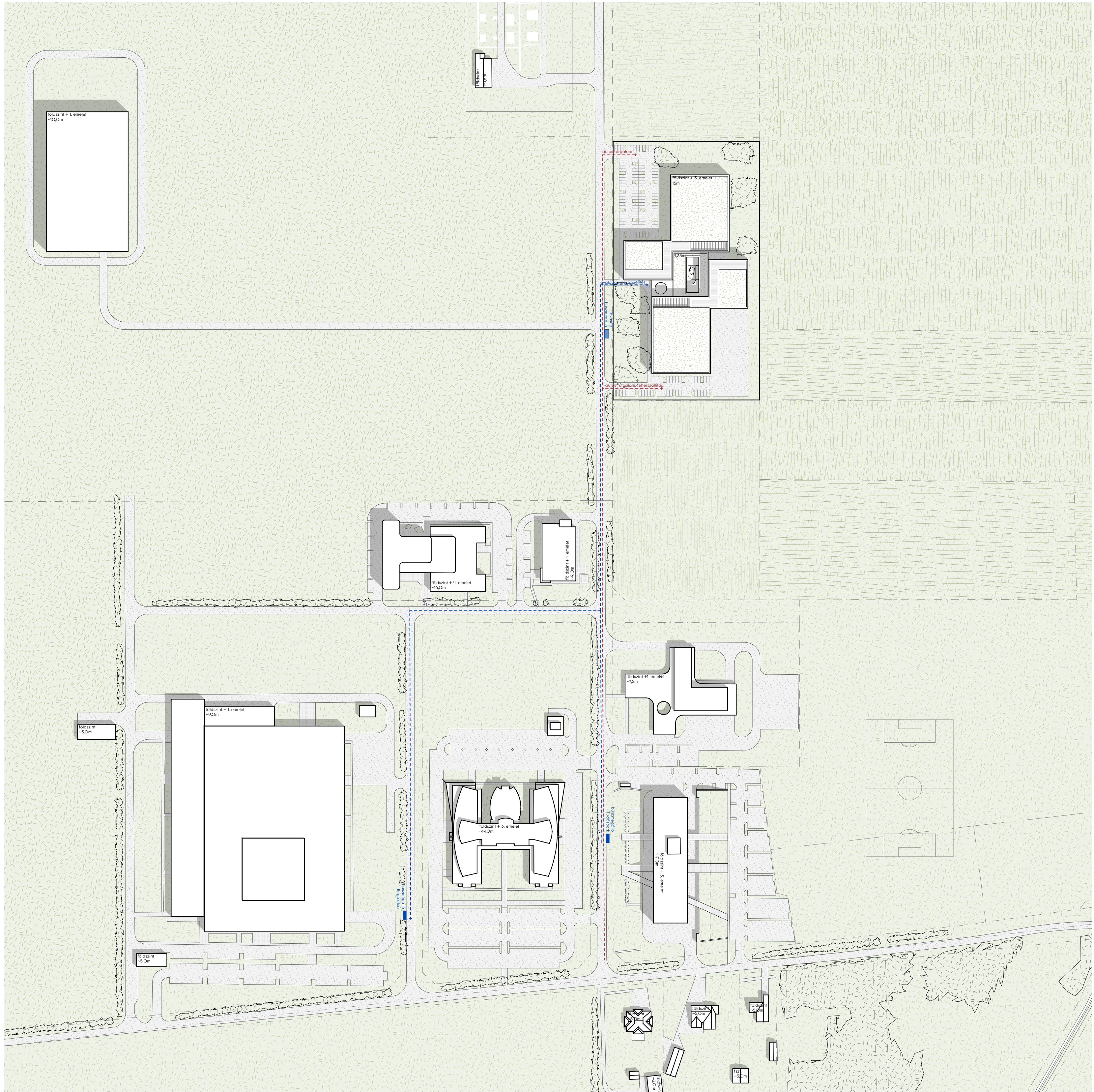
1. Oldott tömegű épület: a nagyméretű programot több, kisebb léptékű épületszárnyban helyeztük el, amely tagolt kompozíciót eredményezett. A különböző tömegek segítségével az épület körül eltérő funkciójú kentrészek alakulnak ki: előtér, közösségforgalmi parkoló és üzemi feltöltés, dolgozói parkoló és hátsó kert, megtartva és kiemelve az épület középület-jellegét, főbejártnak és közösségforgalmi tereinek rangját.

2. Kompakt kialakítás és mértéktartó racionalitás: az épület kialakításánál a gazdaságos, racionális természetű szervezésre törekedtünk, amely elsősorban egy professzionális kutatási központhoz illeszkedően technológia-vezérelt, és csak a legfontosabb, szélesebb közönség által is látogatott helyeken válik nagyvonalúvá, egyedivé. A kutatóbázis és a tudásközpont összeműködéseiként értelmezhető látványtárak és egyéb közösségforgalmi terek koncentrációja két szinten, az épület szívében történik.

3. Az épületegységek zöld központja: a különböző épületszárnyak és a földszint ill. az alagsor esetében a közösségforgalmi terek koncentrációja, rendezése az épület közepén kialakított, intenzív zöld átrium és azt körülvevő körbejárható aulák köré az egész természetű szervezés kulcsmotívuma. Az átriumudvar afféle zöld oázisként szervezi a központi ködekedőtereket, ugyanakkor az két főútvonal felé néző zöldhomlokzata is – annak klimatikus hatásain túl – erre erősít rá.

4. Természetes anyagok és fenntartható kialakítás: a lehetőségek mértékéig törekedtünk természetes építőanyagokat, minimális helyszíni életmunkát megkövetelő munkafázisok, megújuló energiaforrások és korszerű gépészeti rendszerek alkalmazására. Így pl. az előregyártott vasbeton szerkezetek mellett a homlokzaton a helyi agyagos földet felhasználó csomósított beton paneleket terveztünk, utalva az egykori közeli téglagyár emlékeztetőre, de a természettudományi rendeltetésre is.

5. Tiszta funkcionális rendszer: a közösségforgalmi, illetve raktározási és kutatási területeket egyértelmű szétválasztottuk. A különböző raktárak és kisebb egységek szervezése jól lehatárolható önálló blokkokba kerültek, igazodva a térszervezési elvekhez (belsőmagasság, térfogat, természetes megvilágítás, stb.).

↑ Helyszínrajz a tervezési területől, a tágabb környezet ábrázolásával, m=1:2000

↑ Főbejárat előtti fedett-nyitott tér látványterve.